

Feladó:

dr. Oláh Lajos
országgyűlési képviselő

ORSZÁGGYŰLÉS
ELNÖKI TITKÁRSÁG

Cím:

Mentelmi, összeférhetlenségi,
fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottság

2019 FEBR 13

Érkezett: _____

Iktatószám: OE-41/170-1/2019.**részére**

Melléklet: _____ darab

Tisztelt Bizottság!

Alulírott dr. Oláh Lajos, az *OE-41/170-1/2019.* számon képviselői tiszteletdíjam csökkentéséről meghozott döntéssel kapcsolatosan az Ogytv.51/A. § (4) bekezdése alapján határidőben az alábbi

kérelmet

terjesztem a Tisztelt Bizottság elé.

A döntés indokolásában arra hivatkozik, hogy képviselőtársaimmal a 2018. december 12.-i ülésén fizikai erővel, képviselőtársaimmal közösen elzártuk az ülést vezető elnök elől a szónoki emelvényre vezető utat és ezzel megakadályoztuk a feljutását.

A döntés, és az azt megelőző eljárás teljességgel megfoszt az érdemi védekezés lehetőségétől azzal, hogy a magatartásomat, és az abban feltételezett jogellenességet nem egyediesíti, kollektív szabályszegést állapít meg. A döntés indokolása nem tesz különbséget a szankcionált képviselők cselekvősege és egymáshoz viszonyított mértéke között, így önmagában is jogellenes, tekintettel arra, hogy az alkalmazott joghátrány kiszabásakor az individualizáció követelménye figyelmen kívül maradt.

A döntés meghozatala során a döntéshozó semminemű bizonyítást nem folytatott le. Nem jelöli meg a döntés indokolása pontosan azokat a jegyzőkönyvi hivatkozásokat, melyek alkalmasak lennének a magatartásom jól körülírható beazonosítására. Súlyosan jogsértő továbbá, hogy a kép-, és hangfelvételeket nem mutatták meg, a döntés sem hivatkozik rá sem konkrétan, sem pedig általánosságban, így az azzal kapcsolatos álláspontomat az eljárás egyik szakaszában – beleértve jelen beadvánnyal érintettet is – sem áll módomban kifejtteni.

A döntésben az Ogytv. 50.§ (1) bekezdésében szabályozott „fizikai erőszak alkalmazása” a felek személyes meghallgatása nélkül, kizárólag a feltételezett céljukra történő utalás alapján nem foghat helyt.

A döntés hivatkozott megállapítása egyfelől egy feltételezés, mely a szándékom vonatkozásában olyan állítást tesz, mellyel összefüggésben személyes nyilatkozatomra nem tartottak igényt.

Határozott álláspontom szerint a döntés alapjául szolgáló előterjesztés szubjektív állítása alkalmatlan arra, hogy a szándékom, illetve a céloom megállapítása vonatkozásában megalapozott következtetés levonható lehessen.

Hivatkoznék továbbá arra, hogy a szabad politikai véleménynyilvánítási körbe tartozó, a pulpitus lépcsőjén való tartózkodásomban – egyhelyben állásomban – semmilyen olyan további többletselekmény nem valósul meg, amely alkalmas lehet a „fizikai erőszak” megállapítására.

Ebben a körben utalnék továbbá arra, hogy az ülést vezető elnök álláspontját, mellyel alátámasztaná az akaratát hajlító, vegy megtörő „fizikai kényszer” alkalmazását a saját, vagy képviselőtársaim részéről sem találjuk a döntés indokolásában.

Ennek tisztázása abból az okból is elengedhetetlen lenne, mivel a levezető elnök célja nyilvánvalóan elsődlegesen az ülés vezetése, nem pedig a pulpituson való tartózkodás.

Az „erőszak” abban az esetben minősülhet kényszerítő jellegűnek, amennyiben az azt elszenvedő személy kénytelen a rendelkezésére álló eszközök ellenére az akaratával nem egyező magatartás tanúsítására.

Amennyiben az ülést vezető elnök az ülésnapon, a helyszínen úgy ítélte volna meg, hogy a magatartással, akár vélt fizikai erő alkalmazásával is akadályozom az Országgyűlés ülése zavartalan lefolytatását, úgy lehetősége van a Házsabályi Rendelkezőkben rögzített intézkedéseket alkalmazni. Az ülés berekesztésének elmaradása arra enged következtetni, hogy az ülést vezető elnök a helyszínen úgy ítélte meg, hogy az én, és a képviselőtársaim magatartása nem alkalmas az „Országgyűlés munkájának ellehetetlenítésére”. Ugyanezen érvet erősíti az tény, hogy a döntést hozó Házelnök úr az ülést, és a napirenden szereplő előterjesztésekkel kapcsolatos döntéseket érvényesnek tekintette.

Ebben a körben hivatkoznék továbbá arra a tényre, hogy ha a célomra vonatkozó, a döntésben szereplő, megalapozatlan feltételezés valós lenne is, akkor az általam választott eszköznek a vélt cél elérésére való alkalmasságát szükséges lett volna vizsgálni, tekintettel arra, hogy magatartásom ellenére az Országgyűlés a napirendet, és az előterjesztéseket elfogadta, házelnök úr álláspontja szerint.

Fontosnak tartom továbbá kiemelni azt a tény, hogy a döntésben hivatkozott „fizikai erőszak alkalmazása” körében, - mely a házsabályi rendelkezések értelmében nem kizárólag az ülésvezető elnök személyével összefüggésben került szabályozásra -, dr. Budai Gyula, ellenzéki képviselőnk irányába megnyilvánuló magatartását nem vizsgálta a Házelnök.

Fentiekén túl a magatartásom célját feltételező megállapítás teljes megalapozatlanságát igazolja, hogy az ülésvezető elnök, ahhoz a feljáráthoz nem jött oda, melynél én álltam, így nem tudhatjuk, hogy amennyiben ott kísérelt volna meg a pulpitusra feljutni, annak mi lett volna az eredménye.

A döntés indokolása továbbá terhemre rója, hogy az ülés során „Ellenállás tüntetéssorozat” feliratú táblát mutattam fel.

A tábla formája, mérete és az azon található szöveg nem jogsértő, az a választópolgárok tájékoztatása céljából, a szabad véleménynyilvánításom keretében került felmutatásra, mely nem lehet alkalmas az Országgyűlés tekintélyének megsértése megállapítására.

Álláspontom szerint tehát a 2018. december 21-i napon az Országgyűlésben tanúsított, a táblafelmutatással kapcsolatos magatartásom a szabad véleménynyilvánítás körébe tartozó, melyet számomra az Alaptörvény IX. cikke is biztosít.

Fentiekre tekintettel kérem, hogy a Tisztelt Bizottság az OE-41/170-1/2019. számon a képviselői tiszteletdíjam csökkentéséről szóló döntését helyezze hatályon kívül.

Budapest, 2019. február 12.

Tisztelettel,

dr. Oláh Lajos